

Erdélyi magyar kutatók az V. Országos Neveléstudományi Konferencián

A Magyar Tudományos Akadémia pedagógiai bizottsága f. é. október 6–8. között ötödik alkalommal szervezte meg Budapesten azt a nagyszabású tudományos konferenciát, amelyen a pedagógiai valóság szakavatott magyar kutatói legfrissebb eredményeiket mutathatták be. Az akadémia Roosevelt téri impozáns székházában megtartott, s *Magyar Bálint* oktatási miniszter által megnyitott konferencián közel négyszáz pedagógus és neveléstudományi szakember vett részt, köztük a pedagógia erdélyi magyar művelői is. Az elhangzott 180 tudományos előterjesztés egyértelműen bizonyítja, hogy az ONK a magyar tudományos élet szerves részévé vált. Központi célját a legújabb kutatási eredmények széles körű szakmai megismertetése és megvitatása, valamint a neveléstudományi kutatók és szakértők szakmai közéletének formálása képezte.

A *Közoktatás, pedagógusképzés, neveléstudomány* fedőcím alatt zajló konferencián az erdélyi kutatók a nevelés és oktatás jelenséglágának sajátos vetületeiben mindenek-előtt az elmúlt évben feltárt kutatási eredményeikről adhattak számot. Így például *Szabó Thalmeiner Noémi*, a Szatmárnémeti Tanítóképző Főiskola oktatója az erdélyi magyar tanár- és tanítóképzés kérdéskörében végzett vizsgálódásainak egyes, érdeklődést kiváltó adatait mutatta be. *Péter Lilla* a Székelyudvarhelyi Tanítóképző Főiskola pedagógiai munkacsoportját képviselte, s előterjesztésében frappánsan vázolta föl, hogy az erdélyi magyar pedagógusok hogyan ítélik meg a hazai oktatásügy reformintézkedéseit és az azt követő változások eredményességét. *Barabási Tünde*, úgyszintén Székelyudvarhelyről a tanítóképzés pedagógiai, pszichológiai és gyakorlati képzési területeinek integrációjára vonatkozó vizsgálatainak izgalmas következtetéseit tárta az érdeklődők elé. Az Erdélyi Magyar Tudományegyetemet *Fodor László* (Kolozsvár), *Bán Éva* (Marosvásárhely) és *Tódor Erika* (Csíkszereda) képviselte. *Fodor László* az implicit indoktrinációs oktatási helyzetek, a nem nyílt szándékú, a tanulók kritikai gondolkodását és szabad akaratát elnyomó, manipulatív pedagógiai nyomás-gyakorlás, illetve a gyermeki tudat kényszeres strukturálásának problematikájában végzett kutatásainak egyes eredményeit mutatta be. *Bán Éva* a keresztyén nevelés és a valláspedagógusi szakma megújulásának távlatában, a személyiségközpontú vallás-tanárképzés hatékonyságára vonatkozó vizsgálódásainak fő adatait prezentálta. *Tódor Erika* a nyelvi kódváltás és az aszimmetrikus kétnyelvűség nyelvpedagógiai kutatásainak, a kisebbségi bilingvizmus szempontjából nagy jelentőséggel bíró eredményeit tárta az érdeklődők elé.

A konferencia résztvevői közül itt kell még kiemelnünk két olyan pedagógiai szakembert is, akik ugyan Erdélyben szereztek pedagógiai szakértő oklevelet, de jelen-leg Magyarországon tevékenykednek. *Molnár Éva* a Szegedi Tudományegyetemen végez sikeres kutatásokat, s az önszabályozó tanulás kérdéskörében folytatott vizsgálódásainak értékes adatait ismertette a konferencián. *Szőke Milinte Enikő* pedig, mint a Piliscsabai Pázmány Péter Katolikus Egyetem oktatója, a pedagógiai konfliktuskezelés egy igencsak újszerű és kifejezetten eredeti, kommunikációalapú modelljét mutatta be.

Az V. Országos Neveléstudományi Konferencia, mely a nemzetközi tudományos találkozók megszokott formai kereteit követte (plenáris előadások, tematikus előadások, poszterbemutatók, szimpóziumok és informális tanácskozások), kiváló alkalmat adott arra, hogy az erdélyi magyar kutatók is bemutassák a tág értelemben vett neveléstudomány területén végzett tudományos kutatásaik legjelentősebb eredményeit. Ez alkalommal általánosan is beigazolódott, hogy a pedagógia erdélyi magyar oktatói, illetve a nevelési-oktatási jelenségek kutatói egyre fokozottabb megismerési erőfeszítésekre alkalmasak, a nevelés és oktatás gyakorlatát a pillanatnyi szociális, politikai és gazdasági feltételek között sikeresebbé tevő eredmények feltárására képesek.

Dr. Fodor László